

Бури, мълний върху мене
Тряска въ ли въ нощний часъ.
То въ нейнитѣ колѣне
Крижъ си главата азъ.

Нощемъ.

Прѣзъ прозорцитѣ кристали
Мѣсечко се смѣй
И чучурче съ гласъ печалний
Въ тишината пѣй.

А освѣтъ тѣхъ нищо живо
Нѣма околъ насъ,
И въ туй мѣсто мълчаливо
Сичко спи въ тосъ часъ

И тя нѣжно катъ възвила
Мраморний си вратъ,
Спи си сладко млада, мила,
Джха ароматъ

Въчеръ.

Ясно слънце вечъ прѣвала
Тъмнитѣ гори,
И небето то запаля
Съ огнени зори.

Дневний врьсъкъ умалява
Бѣга лѣтний пѣкъ
И дръвенцата раззява
Вѣтрець тихъ и лекъ.